

پیک مام ویژه‌ی راه دور

شماره ۷۷ - اردیبهشت ۱۳۹۵

درباره‌ی پیک مام ویژه‌ی راه دور

موسسه مادران امروز به منظور اطلاع‌رسانی به گروه‌های بهره‌گیر از راه دور، ارتباط گروه‌ها با یکدیگر، تبادل تجربه، خبردار شدن از نظرها و پیشنهادهای و رفع اشکال‌ها و ابهام‌های موجود در طول کار گروه‌های بهره‌گیر از راه دور، اقدام به تهیه‌ی پیک مام ویژه‌ی راه دور کرده است.

گزارش‌های دریافت شده در این ماه

گزارش‌های دریافت شده از ۱۵ فروردین تا ۱۵ اردیبهشت ماه از گروه‌های زیر:

- سپنتا ۱، قائم‌شهر، گزارشگر خانم سیده لیلا کمالیان، ۴ گزارش ● سپنتا ۲، قائم‌شهر، گزارشگر خانم فرحناز قربانی، ۸ گزارش ● ترانه بهاری ۱، قائم‌شهر، گزارشگر خانم ماندانا زحمتکش، ۱ گزارش ● خورشید، تهران، گزارشگر خانم فرانک فیروز بخش، ۳ گزارش
- گزارش‌های سه گروه شهاب، زیتون و بوعلی ۲ به دلیل نقل مکان فرستاده نشده ولی جلسه‌های گروه‌ها هر هفته برگزار می‌شود.
- گروه راه نو بجنورد جلسه‌هایی با مادران مدرسه‌های دخترانه‌ی شهید اعلمی، بهار و یگانه بجنورد در مورد رفتار با نوجوان داشته است.

خبرها

به دلیل اهمیت موضوع روز جهانی خانواده، خبرهای این شماره‌ی پیک راه دور، به روز جهانی خانواده اختصاص یافته است. از شما درخواست می‌کنیم برای اطلاع از سایر اخبار و برنامه‌های موسسه به کانال اطلاع‌رسانی موسسه مادران امروز به نشانی زیر مراجعه کنید.

<https://telegram.me/madaraneemrooz1>

مجموعه گزارش‌های روز جهانی خانواده

- پنجشنبه، ۹۵/۲/۲۳ گروه‌های راه دور استان مازندران شهرستان ساری: بهاران ۱، بهاران ۲، توانا، آرامش، پیله، نورسته، مهندسی زندگی، مهردانش و مادرانه، طی نشست‌های در موسسه مادران امروز، دیداری با خانم احمدی و خانم شاه‌کرمی داشتند.

هدف از این نشست که در آستانه‌ی گرمی داشت روز جهانی خانواده بود، تجلیل و سپاس و قدردانی از سرکار خانم مریم احمدی بود که برای اولین بار در ایران با تولید بسته‌های آموزشی با محتوای مناسب، اقدامات چشمگیری در جهت ارتقای آگاهی زنان جامعه در جهت استحکام خانواده انجام داده بودند. در این نشست سرکار خانم شاه‌کرمی با صحبت درباره‌ی بزرگ‌ترین چالش در حال حاضر خانواده‌ها و نحوه‌ی درست استفاده کردن از فضای مجازی در کانون گرم خانواده مطرح کردند. سپس خانم احمدی تاریخچه‌ای از موسسه و اینکه با چه زمینه‌ی فکری و چگونگی تاسیس آن را بیان کردند. و هدفشان ایجاد مرکزی همیشگی و قابل دسترس برای خانواده‌ها و همچنین آموزش خانواده‌های خارج از تهران با مضمون "آموزش از راه دور" بود، را طراحی نمودند و با تدوین کتاب‌های کار این طرح قوت بخشیدند. از دیگر مطالب مهم سخنان ایشان ترویج دانش سطحی در رسانه‌های مجازی بود که بسیار زیبا به این مسئله پرداختند و در نهایت گروه‌های از راه دور استان مازنداران تقدیرنامه‌ای به خانم احمدی اهدا کردند.

● جمعه ۹۵/۲/۲۴ برنامه‌ی گردش و بازی‌های خانوادگی و گفت‌وگوی دوستانه

● نشست تخصصی بزرگداشت روز جهانی خانواده

زمان : شنبه ۹۵/۲/۲۵ ، ساعت ۴ تا ۷/۳۰ بعدازظهر

مکان : موسسه مادران امروز

شرکت کنندگان : کارشناسان امور خانواده، مدیران و نمایندگان تشکل‌های مربوط به خانواده

برنامه :

- ۱- قرائت پیام موسسه مادران امروز به مناسبت روز جهانی خانواده، سرکارخانم مریم احمدی شیرازی، مسئول موسسه
متن پیام موسسه مادران امروز :

با یاد دوست
که مدارا و مهر مادری
ذره ای از کان مهر و مدارای اوست

بیانیه‌ی موسسه مادران امروز (مام)
به مناسبت روز جهانی خانواده
۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۵

۱۵ ماه می میلادی، ۲۵ اردیبهشت خورشیدی، روز جهانی خانواده است. در سال ۱۹۸۴ میلادی (۱۳۶۳ خورشیدی) خانواده مورد توجه رسمی سازمان ملل قرار گرفت و سرانجام پس از ده سال طرح مسئله و مقدمه‌چینی‌های اداری، سال ۱۹۹۳ میلادی (۱۳۷۲ خورشیدی) را به عنوان "سال جهانی خانواده" اعلان کرد.

از سال ۱۳۷۲ (۱۹۹۳) طبق تصمیم مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به منظور ایجاد فرصتی برای جلب توجه جهانیان به اهمیت خانواده، این نهاد بنیادین جامعه، روز پانزدهم ماه می میلادی (بیست و پنجم اردیبهشت ماه خورشیدی) روز جهانی خانواده اعلام شد.

در سال ۱۳۸۲ (۲۰۰۴) به منظور بزرگداشت دهمین سالگرد برگزاری روز بین‌المللی خانواده در سراسر جهان، مراسم ویژه‌ای برگزار شد که در ایران نیز موسسه مادران امروز طراحی و اجرای مراسم بزرگداشت دهمین سالگرد روز جهانی خانواده در سطح ملی را به عهده داشت.

موسسه مادران امروز به عنوان اولین موسسه‌ی غیردولتی که محور اصلی کارش خانواده است، همه ساله این فرصت را برای جلب توجه همگان به خانواده و تحکیم آن غنیمت شمرده و برنامه‌هایی به این منظور تدارک دیده است. ما بجز کار آرام، پیوسته و همیشگیمان برای ارتقای آگاهی و مهارت‌های مورد نیاز خانواده‌ها، در مناسبت‌های مربوط به خانواده نیز به صورت نمادین برنامه‌هایی تدارک می‌بینیم، با این آرزو که توجه همگان را به اهمیت خانواده و حمایت از آن جلب کنیم.

ما همواره گفته و خواسته‌ایم که هر فرد، سازمان، نهاد، تشکل، اداره و وزارتخانه، مهدکودک، مدرسه و مرکز فرهنگی، تفریحی یا آموزشی به این فکر کند که از کجا و چگونه می‌تواند به حفظ و بقا و سلامت این نهاد ارزشمند یاری رساند. بخصوص آرزو می‌کنیم که هر مهد کودک و مدرسه‌ای در هر محله، خیابان، شهر و روستایی، کانونی بشود برای ترویج آگاهی بین خانواده‌ها.

اکنون ما شاهد نوعی جنب‌وجوش و حرکت در این جهت در بین سازمان‌ها و مراکز فرهنگی به‌ویژه سازمان‌های غیر دولتی هستیم.

ما خوشحالیم، اما این تازه آغاز راه است. ما به خواسته‌ها و آرزوهایمان نزدیک می‌شویم. اما با نزدیک شدن به هر آرزو، آرزوی دیگری در سر می‌پرورانیم و برای تحقق آن، باز هم قدم‌های کوچکمان را استوارتر می‌کنیم.

ما در این مرحله به خودمان و به نقشمان در موقعیت کنونی جامعه فکر می‌کنیم.

حال که توجه به خانواده دارد فراگیر می‌شود، حالا که همان قدم‌های کوچک دارد رهروان و روندگان بیشتر، تازه نفس‌تر و متنوع‌تری می‌یابد، آیا می‌توان گفت دل خوش‌دار که به آرزویت رسیدی؟

ما خوشحالیم اما به نقش و رسالتمان هم فکر می‌کنیم.

ما به آینده‌ی خانواده فکر می‌کنیم.

خانواده باید بماند و حیف است آسیب ببیند. آسیب به خانواده یعنی آسیب به جامعه، یعنی سست شدن جامعه، یعنی از دست رفتن پیوندهای عاطفی، جمعی و اجتماعی، یعنی بی‌پناهی، تنهایی و سرگردانی. ما به آینده‌ی خانواده و خطرات و آسیب‌هایی که آن را تهدید می‌کند، فکر می‌کنیم و به آن چه باید به عنوان دانش موردنیاز در اختیار خانواده‌ها قرار گیرد؛ به تناسب آن با فرهنگ و هویتمان می‌اندیشیم؛ به کاربرد و اثر بخشی‌اش در حفظ کانون خانواده فکر می‌کنیم.

فضای مجازی، چگونگی استفاده از آن و اثرش در حفظ یا به هم‌ریختگی نهاد خانواده و استفاده‌ی درست از آن برای بقای خانواده یکی دیگر از دغدغه‌های ذهنی ماست. ما نگران ترویج برخی اطلاعات سطحی، فوری و بدون پشتوانه‌های علمی و عملی که از طریق اینترنت و فضای مجازی در اختیار خانواده‌ها قرار می‌گیرد، هستیم.

ما به شکل‌های مختلف خانواده که هم‌اکنون به‌عنوان برون‌رفتی برای حل مشکلات خانواده در سطح جامعه، دارد رواج پیدا می‌کند، فکر می‌کنیم.

ما می‌خواهیم باز هم برای نزدیک شدن به آرزوهایمان وظیفه و نقش خود را در گام‌های کوچک، عملی با پشتوانه‌ی علمی و قابل اجرا برای خانواده‌ها ارایه دهیم.

ما با کمک همدیگر می‌توانیم برای سلامتی و پایداری خانواده و توانمندتر کردن آن در برابر آسیب‌های احتمالی بکوشیم.

۲- قرائت پیام دبیر کل سازمان ملل به مناسبت روز جهانی خانواده، آقای محمد رجایی مقدم، معاون مرکز اطلاعات سازمان ملل در تهران

پیام بان کی مون دبیر کل سازمان ملل متحد
به مناسبت روز جهانی خانواده
۱۵ مه ۲۰۱۶ برابر با ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۵

امسال، روز جهانی خانواده با برهه‌ای از تحول و فاجعه برای خانواده‌ها در سراسر جهان مصادف است. ظهور افراط‌گرایی خشونت‌آمیز، اثرات جابه‌جایی‌های اجباری، رخداد‌های شدید آب و هوایی و سایر چالش‌ها موجب خسارت سنگین بر سلامت و کرامت خانواده‌ها در موقعیت‌های بحرانی شده است. حتی در جوامع نسبتاً با ثبات، خانواده‌ها هنوز با خشونت، تبعیض و فقر مبارزه می‌کنند.

خانواده‌ها در خطوط مقدم تلاش‌های جهانی ما به‌منظور درک دستور کار جسورانه و فراگیر ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار قرار دارند. آن‌ها از اهمیت ویژه برای دستیابی به آرمان سوم از آرمان‌های توسعه پایدار برخوردارند که براساس آن تمامی دولت‌های عضو سازمان ملل متحد متعهد به ارتقای زندگی سالم و رفاه برای همگان در هر سنی هستند.

کودکان زمانی پیشرفت می‌کنند که عشق و مراقبت بهداشتی همچنین آموزش و سایر خدمات اساسی را دریافت کنند. در دوران حساس بلوغ، جوانان به حمایت احساسی همراه با خدمات و اطلاعات بهداشت باروری مولد نیاز دارند. میزان خودکشی در میان جوانان همجنس‌گرا، دو جنس‌گرا یا تراجنس‌گرا نسبت به جمعیت معمولی بسیار بیش‌تر است که ایمنی و پذیرش آنان را تبدیل به مسئله‌ای در حوزه سلامت عمومی کرده است.

زنان و دختران در بسیاری از جوامع، تبعیض و خشونت را در خانواده‌های خود تجربه می‌کنند که می‌تواند اثرات جدی و طولانی بر سلامت و رفاه آنان داشته باشد. همچنین زندگی خانوادگی برای سلامت افراد سالمند تا هنگامی که فعال و سالم هستند و همکاری‌های آنان در خانواده و جامعه گرامی داشته می‌شود، تعیین‌کننده است.

دولت‌ها باید از نقش مهم خانواده‌ها در همه گونه‌های متنوع آن حمایت کنند. آن‌ها باید دسترسی به خدمات بهداشت باروری ارائه دهند تا والدین بتوانند درمورد زمان‌بندی و گستردگی خانواده‌های خود تصمیم بگیرند. همچنین مراقبت‌های دوران بارداری و مرخصی پدران برای قادر ساختن والدین به منظور ارائه بهترین شروع ممکن زندگی به نوزادان خود مهم است.

اینجانب همه دولت‌ها، بخش تجاری، موسسات و سایر شرکا را فرا می‌خوانم تا درک نمایند مراقبت بخش مهم زندگی خانوادگی است. هر فرد نیاز به مراقبت و توجه از جانب اعضای خانواده در برهه‌ای از زندگی خود دارد و همه باید قادر باشند این توجه و مراقبت را زمانی ارائه دهند که به آن نیاز است.

ترویج محیط‌های خانوادگی حمایتی و فرزندپروری مثبت از راه سیاست‌ها و قوانین می‌تواند به خانواده‌ها کمک کند تا فرزندان سلامت و شادی پرورش دهند که به بزرگسالانی ارزشمند و مولد تبدیل شوند.

هیچکس عقب نگاه داشته نشود یعنی هیچ خانواده‌ای عقب نماند.

در این روز جهانی خانواده اجازه دهید تصمیم بگیریم توسعه پایدار را با ایجاد محیط حمایتی به پیش ببریم، جایی که اعضای خانواده در همه سنین بتوانند توان بالفعل خود را برای کمک به جهان ما به رسمیت شناسند.

- ۲- تجربه‌ای از شورای کتاب کودک و خانواده، سرکار خانم نوش‌آفرین انصاری، دبیر شورای کتاب کودک
- ۳- جوان و خانواده، آقای موسی صادق عضوگروه جوانان
- ۴- موسسه و جوانان در سال گذشته، خانم مریم عاطفی، کارشناس ارشد روانشناسی بالینی و مدرس مهارت‌های زندگی برای جوانان
- ۵- خانواده و فضای مجازی، آقای دکتر حسام فیروزی، روانپزشک، طراح و مدرس دوره‌های مهارت‌های پدری و مادر و آموزش روان درمانی، مولف کتاب واکسیناسیون روانی کودک
- ۶- گزارش نهادها و سازمان‌های مرتبط با خانواده در سال گذشته، مدیران و نمایندگان نهادها و سازمان‌های زیر هر یک گزارشی از فعالیت‌های خود برای خانواده‌ها در سال ۹۴ ارائه دادند و برخی از سازمان‌هایی هم که نتوانسته بودند در جلسه حاضر شوند، پیام‌های خود را فرستادند. :

- موسسه پژوهشی تاریخ ادبیات کودکان
- موسسه سرطان پستان تهران
- خانه‌ی کتابدار
- انجمن احبا
- انجمن پژوهش‌های آموزشی پویا
- موسسه پژوهشی کودکان دنیا
- موسسه آوند
- سرای محله‌ی جهاد
- موسسه کارا
- موسسه مهر و ماه
- هنرکده بادبادک

متن سخنرانی آقای دکتر حسام فیروزی و مجموعه‌ی مطالب ارائه شده در این نشست، به زودی به صورت مستقل در اختیار علاقه‌مندان قرار خواهد گرفت.

رابطه، جوان، خانواده : بیم‌ها و امیدها

متن سخنرانی خانم مریم عاطفی در نشست تخصصی موسسه مادران امروز

اشک‌های دختر جوان با شتاب بیشتری به گونه‌هایش می‌سرید و با صدایی حزن آلود می‌گفت "دوست دارم با پدرم بیشتر حرف بزنم اما نمی‌توانم می‌ترسم، دلخورم، پدرم تحصیلکرده است و در اجتماع پست و مقامی دارد اما، همیشه زن را تحقیر کرده... من هم رشته پدرم هستم، مادرم هم بسیار موفق است اما پدرم در همه چیز فقط حرف خودش را می‌زند، مادرم صبوری می‌کند، من نمی‌توانم تحمل کنم". در لابه لای کلماتش، نیاز به تایید شدن از سوی پدر را فریاد می‌زد. انگار مردسالاری در رگ و پی روان مادر و پدر بافته شده است. با این وجود، دختر می‌خواهد بر خلاف قاعده سلطه‌گری و سلطه‌پذیری، به گفت‌وگو با پدر بنشیند. می‌خواهد به عنوان فردی مستقل، نقشی متمایز از مادر داشته باشد. خواسته‌ای که در دو دهه پیش، عرف بر این بود که در سرزمین آرزوها مدفون شود. اما، این روزها، زن این حق را دارد که نه فقط مادر و کدبانوی خانه که شهروندی مستقل، برخوردار از آگاهی و عقلانیت و دارای استقلال مادی باشد. به نظر می‌رسد، نقش‌های جنسیتی زنان در حال تغییر است. آزادی‌های بیشتری را می‌طلبند می‌تواند خواسته‌هایی مستقل از همسران و پدران خویش را دنبال کند، اما در بستر فرهنگ مردسالارانه، احقاق این حق چگونه است، زنان و مردان در طیف‌های مختلف این حق را تا چه اندازه مشروع می‌دانند و توان برخورداری از آن را دارند؟ تناقض‌ها و تغییرات جامعه در این چند دهه‌ی اخیر و طرح سوال در باب نظام‌های پدرسالارانه و مردسالارانه و افسون‌زدایی از مراجع قدرت، تنها محدود به تغییر جایگاه زنان نمی‌شود که بر رابطه والدین و جوانان نیز اثر گذاشته است. این روزها، تعداد والدینی که نگران آینده جوانانشان هستند، بیشتر از گذشته‌هاست. بسیاری از خانواده‌ها نقش حمایتی پررنگی را ایفا می‌کنند. جوانان بیست تا سی ساله‌ی امروز، از آزادی‌هایی برخوردار هستند که در دو دهه پیش، چندان رایج نبود، از تنوع و رنگارنگی در غذا تا انتخاب نوع لباس و نوع رابطه. او احساس می‌کند که می‌تواند و می‌بایست سرنوشت خویش را خود رقم بزند و خود را از یوغ گذشته‌ای که برخی آرمانی‌اش می‌نامند، رها کند. اما، والدین انتظارات دیگری دارند، احتمالاً آنها در قبال توجه و حمایت، نوعی از فرمانبرداری را می‌طلبند، نه لزوماً آن فرمانبرداری مطلق و تام

که شاید به نیم قرن پیش بازگردد، که به قول ایشان تنها آرزویشان خوشبختی جوانان است و مگر خوشبختی چیزی جز انتخاب شغل مناسب در شان خانواده و به ویژه انتخاب همسری در شان خانواده است. اما، جوان گستره گیتی را آبتن بودن‌هایی متنوع و متفاوت می‌داند و در این میان انتخاب، امری دشوار و اضطراب‌زا می‌شود. نه فقط به آن دلیل که شغلی خاص و رابطه‌ی محدود زناشویی او را از سایر امکان‌ها و بودن‌ها محروم می‌کند که مهم‌تر از آن، نمی‌داند چگونه با مسئولیت انتخاب و خودمختاری کنار بیاید و شاید با چنگ زدن به لحظه‌ها، و دلبستگی به چیزهای ناپایدار و رابطه‌های متعدد اضطراب انتخاب را کاهش می‌دهد.

به این ترتیب، انتظارات والدین و جوان از زندگی و رابطه، نه تنها هم سو نیستند که گویی هر یک در جهان‌هایی متفاوت زندگی می‌کنند. در این میان، گفت و شنودی بی‌پایان تنها پل ارتباطی بین این دو جهان است، تعاملی چهره به چهره تنها ناجی رابطه خواهد بود. اما، گفت‌وگو در ذات خود کاری دشوار است، در دنیای سالارها از فرزندسالاری تا پدرسالاری دشوارتر می‌شود و این روزها به دلیل ورود دنیای دیجیتال به زندگی روزمره به غایت دشوارتر و پیچیده تر شده است. اثر بخشی مثبت تکنولوژی و دنیای دیجیتال بر زندگی روزمره را نه می‌توان انکار کرد و نه می‌توان از آن چشم پوشید. اما، دسترسی لحظه به لحظه به یکدیگر و دنیای مجازی، بر رابطه والد و فرزندی و نیز بر ابعاد گوناگون زندگی جوانان تأثیری متمایز گذاشته است. والدین انتظار دارند تا فرزند جوانشان در دسترس باشد، هیچ گاه جز صدای خودش، آن صدای اضطراب‌زا و نگران کننده‌ای که تلویحا اشاره می‌کند نمی‌دانم کجاست، را نشنوند. گویی موبایل کنترل از راه دور فرزند است و اصولا یکی از استفاده‌هایی است که محل مناقشه است. این انتظار نا به جای در دسترس بودن، فرآیند فردیت یافتن و استقلال را می‌تواند مختل کند. لحظه‌ای که جوان لازم است فقط روی خودش و توانایی‌هایش حساب باز کند و هیچ کس جز او قرار نیست مسئولیت آن را بپذیرد، با تلفنی کوتاه از اقصی نقاط دنیا تقاضای کمک می‌کند. به هر روی، والدین معمولا در شگفت‌اند که چرا موبایل مثل جزیبی از بدن همیشه همراه جوانان است. در واقع والدین موبایل را فقط وسیله‌ای می‌دانند که ارتباط را آسان‌تر می‌کند اما، برای جوان موبایل معنایی اجتماعی دارد. در اکثر مواقع، هیچ تماسی - البته به جز تماس‌های مکرر والدین - بی پاسخ نمی‌ماند، و این گویای نیاز جوان به ارتباط و پیوند است. عضویت در شبکه‌های اجتماعی و ارتباط با دیگری‌هایی ناآشنا و آشنا، که هویتی سیال و حتی گاه جعلی دارند، امکان بازتاب من جوان به دیگری را فراهم می‌کند و از این طریق جوان، خود را در آینه دیگری‌ها باز می‌یابد. از آنجایی که در دنیای مجازی، آینه‌ها متکثر و گوناگون هستند، گویی جوان خودهایی متکثر و متفاوت را به سان لباس‌هایی گوناگون بر تن می‌کند و در نقش‌هایی متفاوت، خود را محقق می‌کند. بدین سان، شناسایی خود در نگاه دیگری، نیاز اساسی دیده شدن و یافتن "خود" را پاسخ می‌دهد. در واقع، تعریف "خود"ی هویت یافته و منسجم که در دنیای واقعی اضطراب‌زا و سخت است، تحقق‌اش در دنیای مجازی آسان و سهل می‌شود. از این رو، جوان در شبکه‌های مجازی نیازش به تعلق داشتن، ارتباط، دیده شدن توسط دیگری‌های متکثر و تجربه "خود"ی‌های متنوع را برآورده می‌کند. او می‌تواند با ورود به دنیای مجازی، رابطه‌هایی صمیمانه را شکل دهد. این صمیمت‌ها تا آنجا پیش می‌رود که سبک جدیدی از رابطه شکل می‌گیرد، گزینش همسر یا شریک زندگی در دنیای مجازی. شیوه‌ای که در ابتدا وسوسه انگیز است. امکان انتخاب از میان صدها نفر، میل سیری ناپذیر به توهم قدرت انتخاب را دامن می‌زند و به دلیل کنترل بر تصویری که از خود ارائه می‌دهد و تصویری که از دوست مجازی‌اش بر می‌سازد، بسیار آسان‌تر از تعامل در دنیای واقعی است. در آنجا می‌توان با انتخاب هوشمندانه چند آیکون و کلمات مناسب، هیجان‌ات واقعی و غیرواقعی خود را به نمایش بگذاری، حال آن‌که در واقعیت، روزها و

ساعت‌ها باید فکر کنی که چگونه هیجان خود را بروز دهی و یا پنهان کنی. اما رابطه‌های صمیمانه مجازی و انتخاب زوج، نه تنها برای جوان ممکن است آسیب‌هایی به همراه داشته باشد، که برای والدین نیز درک ناشدنی می‌نماید. اما، آنچه جوان را در مقابل این آسیب حفظ می‌کند، درک نیاز وی برای ارتباط و پیوند است. نه ارتباطی از جنس والد مابانه که دوستی و هم صحبتی با جنس مخالف. اما، این نیاز به ارتباط با جنس مخالف تنها نیاز به دیده شدن و تعامل نیست که بعد مهم‌تری نیز دارد و آن برآورده شدن نیاز جنسی است. نیازی طبیعی که اگر نگوییم همه عمر حداقل از دوران نوجوانی به بعد تا پایان عمر با ماست. نیازی که مبنای شکل‌گیری خانواده است و نحوه‌ی پاسخگویی به آن بنا بر هنجارهای اجتماع متفاوت است. طبیعتاً در جامعه‌ای که ارزش‌های اجتماع و به تبع آن نقش‌های زن و مرد تغییر کرده و دنیای دیجیتال تأثیری شگرف بر دنیای ارتباطات گذاشته است، ارتباط زن و مرد در قالب زوج نیز دستخوش تغییر می‌شود. مقایسه‌های شیوه‌های گزینش همسر یا شریک زندگی در نیم قرن گذشته، حکایت از سرعت شتابان تغییرات دارد. تا چند دهه پیش، پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها یکدیگر را سر سفره عقد ملاقات می‌کردند، به اصطلاح خودشان بزرگ‌ترها انتخاب کرده بودند و کم‌ترین سهم از آن عروس و دامادی بود که قرار بود یک عمر زندگی کنند. کم‌کم آشنایی‌های قبل از ازدواج مهم‌تر شد، اما هدف از آشنایی، به محک گذاشتن و سنجش انتخاب نبود که ملاقات‌های گاه و بیگاه و تماس‌های کوتاه تلفنی هم شیرینی ازدواج را دو چندان می‌کرد و در نهایت، فرجام این دوستی در بسیاری از موارد، ازدواج بود، سریال محبوب آن زمان در پناه تو قصه‌ی این رابطه‌ها را حکایت می‌کرد. اما، در این سفر زمان اگر به اکنون کمی نزدیک‌تر شویم، دوستی‌ها و رابطه‌ها به قصد آشنایی دختر و پسر با دنیای روانی یکدیگر و تجربه دوران عاشقی بدون در نظر گرفتن سرانجام بی‌فرجام آن رواج بیشتری گرفت. این اتفاق به دلایل گوناگون رخ داد که شاید بتوان از آن جمله به مهاجرت جوانان برای تحصیل به شهرهای مختلف و تفاوت‌های معنادار در معیارهای والدین و فرزندان اشاره کرد. اما دلیل آن هر چه بود، ظاهراً بخشی از نیازهای جوانان را پاسخگو بود و در کنار ازدواج و تشکیل خانواده، آن نوع شیوه‌ی ارتباطی بقای خود را حفظ کرده است تا به امروز و احتمالاً فرداها. اما، این روزها، نوع دیگری از ارتباط به انواع دیگر افزوده شده است، آن هم شیوه‌ای است، موسوم به ازدواج سفید است. در این نوع ازدواج، در انتخاب شریک زندگی، دختر و پسر با توافق یکدیگر، مدتی معلوم/یا نامعلوم زندگی مشترکی را بدون تشریفات مرسوم، آغاز می‌کنند. معمولاً والدین نقشی در انتخاب آنان ندارند. شاید یکی از علت‌های کم‌رنگ‌تر شدن نقش والدین، پیش‌بینی مخالفت آنان باشد و البته مهم‌تر از آن، تغییرات گسترده در جامعه امروز ماست. جوان امروز، کودکی و نوجوانی خود را احتمالاً در خانواده‌ای هسته‌ای گذرانده است. رابطه‌ی درون خانواده و بین زوجین، امری خصوصی تلقی می‌شود و استقلال آزادی و فردی‌اهمیتی بیش از پیش دارد. او حسابگرتر از جوان دیروز است و در دوران اقتصادی به سر می‌برد که نمی‌تواند نقش مرد نان‌آور/کدبانوی خانه را بپذیرد. ازدواج به رسم پیشین با هر معادله‌ای فعلاً برای او نمی‌صرفد و البته به معنای آن نیست که هرگز ازدواج نخواهد کرد. بعلاوه، همانطور که ذکر شد به تدریج ازدواج، از وصلت دو خانواده به وصلت دو فرد، بدل می‌شود و ذائقه و میل فردی هسته‌ی مرکزی آن می‌شود. در این میان، آنچه اهمیت می‌یابد "عشق" است. در دهه‌های پیشین، مبنای ازدواج مسایل اقتصادی و اجتماعی بود، نه خواست و میل و اشتیاق و عشق دو نفر برای هم. در این رابطه، نفس رابطه اهمیت دارد. برای بسیاری از جوانان امروز عشق به مفهوم امری خصوصی و منحصر به فرد است.

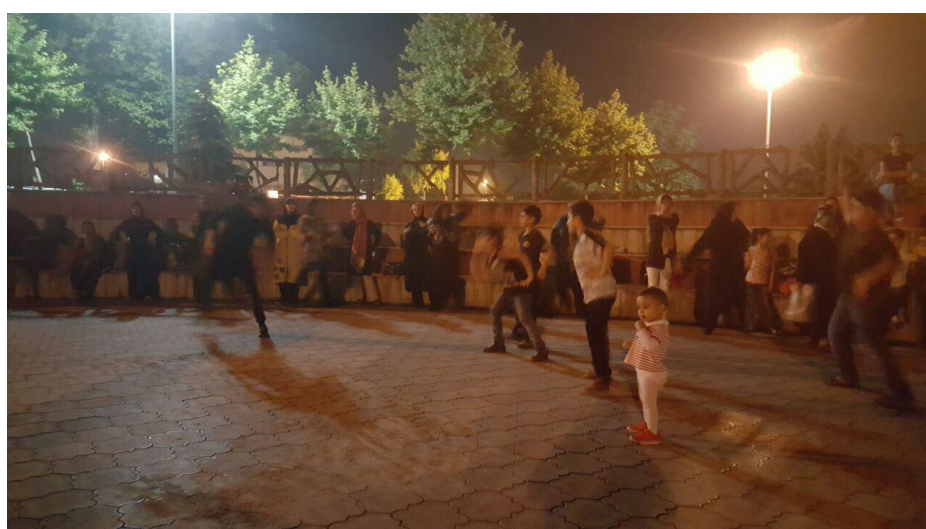
به هر روی، الگوی ارتباطی یک شبه تغییر نکرده است. ازدواج سفید محصول تغییرات جامعه و خانواده در دهه‌های گذشته است. به نوعی نحوه‌ی تربیت نسل جوان امروز ماست. جامعه در حال تغییر و به تعبیری در حال گذار، دچار مسائلی خواسته و ناخواسته خواهد شد که سهم موارد ناخواسته نسبت به وقایع درخواستی بسیار ناچیز است. به عبارتی، ما بیشتر در معرض مسائل قرار می‌گیریم. از این رو، جبهه‌گیری و محکوم کردن چنین مسائلی ناممکن، غیرعقلانی و حتی مهلک است.

به هر روی جامعه‌ی ما رو به تغییر است، هر تغییری می‌تواند حسی از نوستالژی ما را برانگیزاند و میلی به بازآفرینی گذشته در اکنون داشته باشیم، تغییر یک ضرورت تاریخی است و راه‌گریزی از آن نیست. تغییر همیشه با چالش، مشکلات و هزینه‌هایی همراه است. اما، سخت‌ترین و فزاینده‌ترین مشکلات را جوامعی به دوش می‌کشند که دنباله‌رو گذشته یا جوامع دیگر باشند. در جهان متغیر پرشتابی که در آن زندگی می‌کنیم، هیچ چیز قطعی وجود ندارد، قابلیت‌های جدید پیوسته جایگزین قطعیت‌های گذشته می‌شود، چنین فضایی، سپهر معنایی فراخی را در پیش رو می‌گستراند، بهره‌مندی از این خوان به قدر همت و تلاش ما در آگاهی، فهم و نقد بی‌طرفانه‌ی خود/دیگری و جهان است. ما نیاز داریم تا برای خواست نوگرایی جوانان در جوامع سنتی جایی باز نماییم. جوان نیاز دارد تا تصویر انعکاس یافته خود را در آینه‌ای شفاف ببیند، تا بتواند هویت خود را تعریف کند. تعصبات و پیش‌داوری‌ها و درخواست والدین، چون زنگاری بر آینه، تصویر را کدر و تفکر در مورد خود را مختل می‌کند. جوان نیاز به فکر کردن دارد. نیاز به تعریف ارزش‌ها و هویت خود دارد. نیاز دارد تا بتواند احساساتش را مدیریت و بیان کند. نیاز دارد تا خودش را کشف کند. او به زمان و تعامل نیاز دارد. ما نیاز داریم تا با یکدیگر به گفت‌وگو بنشینیم. در بستر گفت‌وگو، نیازها، خواست‌ها، نگرانی‌ها و اشتیاق‌های یکدیگر را بشنویم. گفت‌وگو سخت‌ترین کار جهان است. آن را تمرین کنیم.

بزرگداشت روز جهانی خانواده در گروه‌های راه دور موسسه :

گروه‌های راه دور موسسه به مناسبت روز جهانی خانواده در شهرستان‌های خود برنامه‌هایی اجرا کردند. از جمله :

● گروه‌های ترانه‌ی بهاری، شهاب، بوعلی و زیتون در قائم‌شهر با حضور عده‌ی زیادی از اعضا و خانواده‌های راه دور با خواندن پیام موسسه و بازی‌های متنوع برای خانواده و کودکان شب خوبی را در کنار هم گذراندند.

- گروه‌های رز، دارا و سارا از مهد ترانه‌ی بهاری هم به مناسبت روز جهانی خانواده روز شادی را با خانواده‌های خود گذراندند.
- دوستان گروه آموزش از راه دور سپنتا ۱ و ۲ در قائم‌شهر به همراه خانواده‌هایشان به مناسبت روز جهانی کودک روزی شاد و سرشار از انرژی را در کنار هم در یکی از پارک‌های جنگلی تجربه کردند.

● گروه آموزش از راه دور شاهرود هم جهت بزرگداشت روز جهانی خانواده توسط موسسه دوستداران کودک شاهرود. همایشی به مناسبت بزرگداشت روز جهانی خانواده برگزار کردند. همچنین جشن بازی و بازی‌های مشارکتی برای دانش آموزان یکی از مناطق محروم را تدارک دید.

معرفی کتاب

خانم مرضیه شاه کرمی شما را با کتاب ” کلیدهای پرورش احساس امنیت در کودکان و نوجوانان “ آشنا می کند و خواندن آن را به شما پیشنهاد می دهد.

”کلیدهای پرورش احساس امنیت در کودکان و نوجوانان“

نویسنده: استندلی گرین اسپن

برگردان : اکرم کرمی

انتشارات: صابرين

این کتاب می کوشد به والدین کمک کند تا به گونه ای فرزند خود را از کودکی تا نوجوانی دل گرم سازد و راهنمایی کنند تا او در خانه، مدرسه و به طور کلی در اجتماع احساس امنیت کند.

این کتاب به چند اصل زیربنایی برای غلبه ی کودکان، نوجوانان و کودکان دبستانی بر شرایط ترس آور، حفظ احساس امنیت در مواقع بحرانی می پردازد.

این اصول بر این حقیقت استوار است که در همه‌ی مقاطع سنی احساس امنیت بر اساس ، ارتباط آن‌ها با والدین و خانواده شکل می‌گیرد، و اهمیت امنیت عاطفی در عصر حاضر را بررسی می‌کند و به راه‌کارهایی برای ایجاد احساس امنیت در این سه مقطع سنی می‌پردازد.

اطلاع‌رسانی

نشانی موسسه مادران امروز: خیابان ولیعصر- ابتدای خیابان شهید مطهری-

خیابان سربداران- نبش جهانسوز- شماره‌ی ۳۷- واحد یکم (زیر همکف)

کد پستی: ۱۵۹۵۸۳۳۱۱۱

تلفن و فاکس: ۰۲۱-۸۸۸۹۰۳۴۵ ، ۰۲۱-۸۸۹۰۱۴۳۶

دوستانان را به عضویت در کانال اطلاع‌رسانی موسسه تشویق کنید .

<https://telegram.me/madaraneemrooz1>

نشانی اینستاگرام موسسه:

valedeyn_va_farzandan

ایمیل راه دور: amoozeshrahedor@yahoo.com